

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

navrhovatele: **Mgr. P. H., Ph.D.**
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Cackem
sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

proti
odpůrci: **obec Slatina nad Úpou**
sídlem Slatina nad Úpou 65, 549 47 Slatina nad Úpou

v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu obce Slatina nad Úpou, vydaného usnesením zastupitelstva obce č. 20/03/12-2020/05/12 ze dne 12. 5. 2020, které nabylo účinnosti dne 1. 6. 2020,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán obce Slatina nad Úpou, vydané usnesením zastupitelstva odpůrce č. 20/03/12-2020/05/12 ze dne 12. 5. 2020, které nabylo účinnosti dne 1. 6. 2020, a to:
 - v částech, kde jsou pozemky p. č. X, X a X vymezeny jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – DS“,
 - v části, kde je pozemek parc. č. X vymezen jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS“, se zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Návrh na zrušení Opatření obecné povahy – Územního plánu obce Slatina nad Úpou, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrce č. 20/03/12-2020/05/12 ze dne 12. 5. 2020, které nabylo účinnosti dne 1. 6. 2020, a to v částech, kde jsou pozemky parc. č. X a X

vymezeny jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy smíšené nezastavěného území - NS“, se zamítá.

- III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku ve výši 13 228 Kč, a to do 10 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce navrhovatele.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Navrhovatel se domáhal zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Slatina nad Úpou, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrce č. 20/03/12-2020/05/12 ze dne 12. 5. 2020, které nabylo účinnosti dne 1. 6. 2020 (dál jen „Územní plán obce Slatina nad Úpou“ či „Územní plán“), a to konkrétně: v částech, kde jsou pozemky p. č. X, X a X vymezeny jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – DS“, v části, kde je pozemek parc. č. X vymezen jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS“, a v částech, kde jsou pozemky parc. č. X a X vymezeny jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy smíšené nezastavěného území - NS“.
2. Navrhovatel uvedl, že je podílovým spoluvlastníkem dotčených pozemků p. č. X, X, X a X v k. ú. X a výlučným vlastníkem dotčených pozemků parc. č. X a X. Obecně, pokud je dále hovořeno o všech pozemcích ve výlučném vlastnictví nebo spoluvlastnictví navrhovatele, jsou tyto označovány jako „Předmětné pozemky“.

II. Obsah návrhu

3. Navrhovatel nejprve obecně uvedl, že zařazením dotčených pozemků do neodpovídajících ploch byl zkrácen na svých právech. Dotčené pozemky byly bezdůvodně zařazeny do rozdílných ploch využití, než jiné pozemky obdobného charakteru. Došlo také k nesprávnému, resp. nedostatečnému posouzení námitek navrhovatele v průběhu pořizování Územního plánu. Obecně jde tedy shrnout, že dle názoru navrhovatele nebyl správně zjištěn skutkový stav věci, přijaté řešení je ve vztahu k pozemkům v jeho výlučném vlastnictví či spoluvlastnictví neproporcionální a jeho námitky vznesené v průběhu pořizování Územního plánu nebyly dostatečně vypořádány – což je ostatně příčinou výše uvedených důvodů nezákonnosti přijatého Územního plánu obce Slatina nad Úpou ve vztahu k Předmětným pozemkům.
4. Navrhovatel své pozemky dále členil do tří skupin a ve vztahu k těmto následně argumentačně specifikoval obsah svých návrhových bodů.
5. V prvním případě šlo o pozemky p. č. X, X a X, které byly vymezeny jako součást plochy s rozdílným způsobem využití označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – DS“ (dále také jen „První skupina pozemků“).
6. Pokud jde o vymezení plochy v Územním plánu obce Slatina nad Úpou ve vztahu k První skupině pozemků jako nezákonné, argumentoval navrhovatel obsahově třemi dílčími návrhovými body.
7. Prvním návrhovým bodem 1.1. navrhovatel rozporoval skutková zjištění, ze kterých vymezení oné plochy v Územním plánu vycházelo. Uvedl, že historicky je na pozemcích

soukromá účelová komunikace, která není využívána širokou veřejností, ale slouží výlučně k dopravní obsluze nemovitosti č. p. X. Za tím účelem byla vybudována při stavbě domu č. p. X. O tom svědčí i zákazová dopravní značka před vjezdem na komunikaci s dodatkovou tabulkou ve prospěch vlastníků domu č. p. X. Dále navrhovatel poukazoval na špatný stav, který nesnese větší dopravní zatížení, což dokládal technickou zprávou TP/11/13. Stejně tak nejde ani o jedinou přístupovou cestu k zemědělským pozemkům ostatních vlastníků - ty jsou bez problémů přístupné z komunikací vybudovaných při komplexních pozemkových úpravách (dále jen „KPÚ“), které také byly na větší zatížení projektovány.

8. Druhým dílčím návrhovým bodem ve vztahu k První skupině pozemků, **tedy návrhovým bodem 1.2.**, navrhovatel napadal neproporcionalitu přijatého řešení – vymezení plochy dopravní infrastruktury ve vztahu k jeho pozemkům.
9. Uvedl, že v souladu s principy územního plánování je, aby pozemky stejného charakteru a stejného využití byly také zařazeny do stejných ploch. V tomto případě navrhovatel považoval za nejvhodnější zařazení do plochy bydlení - venkovské - BV. Tímto způsobem jsou ostatně v Územním plánu řešeny pozemky s obdobnou funkcí, jako pozemky navrhovatele, kdy jde o přístupové cesty k soukromým stavbám. Jde např. o pozemky parc. č. X, X, X a X. Všechny jsou navíc obdobně jako pozemky navrhovatele dle údajů z katastru nemovitostí vedeny jako druh ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace. Z judikatury Nejvyššího správního soudu je patrné, že je třeba se zabývat také tím, zda odpůrce při přijímání Územního plánu nečinil mezi srovnatelnými pozemky jednotlivých vlastníků neodůvodněné rozdíly co do způsobu jejich využití (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 65/2019 – 29, ze dne 18. 4. 2019).
10. Dílčí třetí návrhovou námitkou navrhovatel napadal nezákonnost rozhodnutí o jeho námitkách vznesených v průběhu pořizování Územního plánu obce Slatina nad Úpou, **dále rozebráno jako dílčí návrhový bod 1.3.**
11. Zdůvodnění zamítnutí námítky ze strany odpůrce spočívalo především v potřebě návaznosti a propojení ploch dopravní infrastruktury vymezených jak uvnitř obce, tak v území mimo zastavěnou část obce, tj. do volné krajiny. V konkrétním případě se jedná o návaznost na pozemky p. č. X a p. č. X, které jsou ve vlastnictví odpůrce. Odpůrce výslovně hovoří o tom, že předmětné pozemky „zabezpečují a řeší prostupnost krajiny“ a „cesta nevede pouze k nemovitosti, ale dále do krajiny“. S tímto navrhovatel nesouhlasí (prostupnost krajinou je dle jeho názoru zajištěna dalšími 11 cestami v dané lokalitě).
12. I z dalších poznámek odpůrce je zřejmé, že zcela nerespektoval faktický charakter komunikace na První skupině pozemků a komunikaci považoval za bezproblémově veřejně přístupnou, nehledě na zákazové dopravní značení. V návaznosti na vznesenou námitku navrhovatele (obdobného obsahu jako je nyní formulovaný návrhový bod ve vztahu k První skupině pozemků) odpůrce nezohlednil faktický stav komunikace na předmětných pozemcích, který je vyjádřen i příslušnou zákazovou dopravní značkou a s touto komunikací v Územním plánu nakládá, jako by šlo o přípustnou spojovací komunikaci s komunikací na pozemku p. č. X.
13. V druhém (navrhovatelem vymezeném) a krajským soudem posuzovaném případě jde o pozemek parc. č. X vymezený jako součást plochy s rozdílným způsobem využití

označené jako „Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS“ (dále také jen „Pozemek parc. č. X“).

14. **Dílčím návrhovým bodem 2.1.** navrhovatel rozporoval zařazení uvedeného pozemku do dané plochy, tedy „Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS“, s tím, že toto neodpovídá skutečnému stavu.
15. Zdůrazňoval, že Pozemek parc. č. X nemůže navrhované využití umožňovat, protože se již řadu let jedná fakticky o ornou půdu (a to od provedení KPÚ). Pozemek nesplňuje parametry žádného druhu komunikací. Není v něm patrná ani žádná cesta pro pěší, cyklisty apod. Rovněž ve veřejném registru půdy (LPIS) je pozemek evidován jako orná půda. Jedná se o nezpevněnou plochu, přičemž ani napojení na asfaltovou silnici není vůbec patrné a z důvodu existence příkrého svahu neumožňuje bezpečný přejezd/přechod ze silnice. Tento stav je dlouhodobě neměnný, což navrhovatel dokládá fotografií se stavem z roku 2014 a stavem současným.
16. Pozemek parc. č. X není vůbec způsobilým být plochou, pod kterou je v Územním plánu zařazen, a to jak z hlediska jeho hlavního využití, tak z hlediska využití přípustného. Fakticky se již dlouhá léta o komunikaci nejedná. Dle názoru navrhovatele nelze při územním plánování vycházet pouze z údajů v katastru nemovitostí, které mohou být zastaralé, ale je třeba vycházet především z faktického stavu – v terénu ověřeného.
17. **Druhým dílčím návrhovým bodem 2.2.** navrhovatel napadal rozhodnutím o jím podané námitce v procesu pořizování Územního plánu obce Slatina nad Úpou. Navrhovatel vznesl ve vztahu k Pozemku parc. č. X námitku obdobného znění, jak je již uvedeno výše (v dílčím návrhovém bodě 2.1.). K této doložil řadu listin prokazujících jeho tvrzení. Pořizovatel Územního plánu (respektive odpůrce) však tyto zcela opominul, nikterak se k nim nevyjádřil a jeho další vyjádření k námitce byla místy rozporná.
18. Dle názoru navrhovatele je tedy odůvodnění zamítnutí námítky nepřezkoumatelné, neboť odpůrce opakuje nic neříkající obecné floskule o cílech a funkcích územního plánování. Na jednu stranu je řečeno, že se vycházelo i z podkladů KPÚ, načež dále je v podstatě uznáno, že v KPÚ pozemek zahrnutý nebyl, ale že je třeba vycházet i z dalších podkladů. Navrhovatel dále upřesnil, že pozemek skutečně součástí KPÚ nebyl.
19. Za tyto další podklady odpůrce považoval patrně zmíněné informace získané průzkumem a dále náhled do ortofotomap, kde byla zjištěna zřetelně viditelná vyježděná cesta. Z toho je patrné, že odpůrce fakticky rezignoval na terénní průzkum, neboť by nutně musel zjistit poznatky zachycené na dodaných fotografiích (předložených žalobcem), tedy že na místě již se o žádné cestě nedá hovořit. Ostatně k dodaným fotografiím není ve vypořádání námítky žádná zmínka. Navrhovatel je přesvědčen, že územní plánování má vycházet především z faktického stavu pozemků na základě terénních zjištění a nikoliv pouze fotomap, u nichž mimo jiné odpůrce ani neudává datum fotografických údajů (tj. jejich aktuálnost), které taková mapa zobrazila. Navíc z aktuální fotomapy z mapy.cz je rovněž patrné, že jde o oraniště stejně jako v době schvalování Územního plánu. Zmiňované náznaky cesty ve skutečnosti ani cestou nejsou, ale jednalo se o tzv. kolejové řádky. Ty umožňují pohyb zemědělské techniky v oseté plodině. Na pozemku se objevily v době, kdy bylo nutné zabezpečit pohyb zemědělské techniky v pěstované plodině. V letech, kdy není potřeba, aby technika do porostu zajižděla, se zde kolejové řádky nevyskytují. Obdobně se objevují kolejové řádky na okolních pozemcích, a to opakovaně každoročně ve stejných místech.

20. Ve třetím případě (návrhový bod č. 3) navrhovatel nesouhlasil ani se zařazením pozemků parc. č. X a X v k. ú. X do plochy využití: „Plochy smíšené nezastavěného území - NF“ (dále také jen „Třetí skupina pozemků“).
21. Argumentoval tím, že na předmětné pozemky není přístup, neboť mostky dodatečně zbudované v rámci KPÚ jsou na sousedním pozemku a byly navíc v dané době vybudovány pouze podle potřeb nájemce (ZD Dolany) a nikoliv pro potřeby všech dotčených vlastníků (pouze 3 přístupy pro 7 vlastníků). Předmětné pozemky jsou tak od přístupové komunikace odděleny příkopem (cca 1 m hluboký a 1 m široký) umístěným na pozemku odpůrce.
22. Dále navrhovatel v návrhu uvedl, že odpůrce v odůvodnění zamítnutí námítky argumentoval protierozní funkcí pozemků s celkovou koncepcí řešení. Dle mínění navrhovatele je tak opět činěno bez náležitého ověření v terénu. Navrhovatel zdůraznil, že odpůrce rezignoval na důkladné prověření faktické současné funkce pozemků a pouze přejímá řešení z 20 let starých KPÚ. Jde o další z případů, kdy obec při územním plánování vychází více z dokumentů (nehledě na to, jak jsou staré) namísto snahy o skutečně praktické a empiricky ověřené zařazení pozemků dle aktuálního stavu v souladu s § 3 vyhl. č. 501/2006 Sb.
23. Dále navrhovatel uvedl, že v jiných případech odpůrce souhlasil s porušením protierozní funkce pozemků s celkovou koncepcí řešení. Dle KPÚ vznikl ve stejné lokalitě i další protierozní pás (parc. č. X), ten však v současné době již fyzicky neexistuje a odpůrce ho rovněž do Územního plánu nepřevzal, ačkoliv je v KPÚ explicitně uveden. Odpůrce tedy postupoval proti jednotlivým vlastníkům svévolně a diskriminačně. Opět tak činil mezi srovnatelnými pozemky jednotlivých vlastníků neodůvodněné rozdíly co do způsobu jejich využití.
24. Ve vztahu k tomuto návrhovému bodu navrhovatel na závěr dodal, že pozemek, který nemá vlastní přístup, má obecně podstatně nižší tržní hodnotu. Rozhodnutí odpůrce způsobuje z tohoto pohledu navrhovateli finanční škodu. Navíc odpůrce argumentoval účelově, neboť u námítky č. 2 je podle Územního plánu ke všem pozemkům nutné zřídit přístup, jindy (u námítky č. 3) to zase nutné není a naopak vlastník musí strpět, že přístup nemá.

III. Vyjádření odpůrce

25. Odpůrce své možnosti podat ve věci písemné vyjádření nevyužil, k výzvě krajského soudu tomuto zaslal pouze správní spis bez dalšího.

IV. Posouzení věci krajským soudem

26. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu.
27. Krajský soud uvádí, že věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť odpůrce s tímto postupem krajského soudu souhlasil výslovně, navrhovatel pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.

28. Krajský soud úvodem stručně konstatuje, že návrhem byl napaden Územní plán obce Slatina nad Úpou, schválený zastupitelstvem obce dne 12. 5. 2020, který nabyl účinnosti 1. 6. 2020. V dané věci tak není pochyb o tom, že daný území plán, který je dle § 43 odst. 4 stavebního zákona opatřením obecné povahy, byl řádně přijat, oznámen a je účinný, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.
29. Krajský soud považuje za nutné se nejprve zabývat námitkami vznesenými navrhovatelem v průběhu pořizování Územního plánu obce Slatina nad Úpou, neboť rozsah a kvalita jejich vypořádání je dle názoru krajského soudu rozhodující pro zákonnost Územního plánu co do vymezení ploch ve vztahu k Předmětným pozemkům ve vylučném vlastnictví či spoluvlastnictví navrhovatele.
30. Námitky navrhovatele, které byly koncipovány obdobně, jako výše specifikované návrhové body v případě všech Předmětných pozemků, primárně směřovaly do otázky náležitého zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Navrhovatel opakovaně a v případě všech svých pozemků zdůrazňuje, že plochy, do kterých jsou jeho pozemky Územním plánem vymezené, neodpovídají skutečnému stavu.
31. V této souvislosti je tedy zapotřebí se nejprve zabývat otázkou, zda jsou Předmětné pozemky v Územním plánu obce Slatina nad Úpou, konkrétně v jeho hlavním výkresu, vymezeny jako plochy stabilizované, či jako plochy změn. Ačkoliv podobné názvosloví se v různých územních plánech a v různých časových obdobích neuznává zcela jednotně, obecně platí, že v prvním případě má územní plán pouze zachycovat neměnný současný stav a způsob využití dané plochy, zatímco prostřednictvím návrhových ploch odpůrce určuje nové řešení (navržené řešení), tedy jak by měla být daná plocha v budoucnu využita, a to odlišně od dosavadního způsobu využití [viz § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, vymezující pojem koordinační výkres].
32. Odpůrce považuje Předmětné pozemky navrhovatele podle Územního plánu za plochy stabilizované. V případě První skupiny pozemků a Pozemku parc. č. X jde o stabilizovanou plochu „Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS“, v případě Třetí skupiny pozemků jde o stabilizovanou plochu „Plochy smíšené nezastavěného území - NF“ a tento skutečný stav má zůstat beze změn.
33. Navrhovatel však po celou dobu přijímání Územního plánu obce Slatina nad Úpou popírá, že by jeho pozemky v prvních dvou případech sloužily jako plochy dopravní infrastruktury a ve třetím případě jako plocha smíšená nezastavěného území. Ve vztahu k První skupině pozemků upozorňuje na celou řadu skutečností, které mají vylučovat možnost užívat pozemky uvedeným způsobem a svědčí spíše o soukromoprávním charakteru jeho užívání (pouze ve prospěch budovy č. p. X). Ve vztahu k Pozemku parc. č. X navrhovatel dokonce ke své námitce vznesené v průběhu pořizování Územního plánu přiložil celou řadu listin, které mají vyvracet skutečnost, že jde o plochu dopravní infrastruktury, ale o zemědělskou půdu. Nehledě na navrhovatelem předložená tvrzení a důkazy, byly jeho námitky vznesené v průběhu pořizování Územního plánu pořizovatelem, respektive odpůrcem, zamítnuty.
34. Navrhovatel tedy primárně vytýká odpůrci, že nesprávně tvrdí, resp. že nedostatečně zjišťoval skutečný (stávající) stav v území. Stavební zákon přitom ukládá pořizovateli

- územního plánu povinnost vycházet mimo jiné z územně analytických podkladů, které popisují stav území [srov. § 25 a § 47 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Současně se i zde, při územně plánovací činnosti, uplatní zásada materiální pravdy, tedy požadavek, aby správní orgán postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020, č. j. 6 As 151/2019 – 53).
35. Krajský soud se tedy dále zabýval rozsahem a kvalitou vypořádání námitek navrhovatele vznesených v průběhu pořizování Územního plánu obce Slatina nad Úpou stran náležitého zjištění skutkového stavu věci a vypořádání všech dílčích tvrzení a podkladů (důkazů) předložených v této souvislosti navrhovatelem.
36. Snad ještě pro pořádek je možné na samotný počátek zmínit, že koncepce vypořádání námitek navrhovatele nebyla v Územním plánu zvolena zcela vhodně.
37. Navrhovatel jako výlučný vlastník a spoluvlastník Předmětných pozemků vznesl celkem tři námítky – ve vztahu ke každé skupině pozemků, jak jsou ostatně specifikovány výše, zvláště (k tomu srov. str. 90 – 92 Textové části Územního plánu). Pořizovatel Územního plánu je však následně vypořádal jedním rozhodnutím se třemi dílčími výroky – každým z nich zamítl (z jeho pohledu) dílčí část námítky, neboť vycházel z toho, že jde o jednu námítku jednoho vlastníka (spoluvlastníka) směřující do různých pozemků v jeho vlastnictví (spoluvlastnictví). Následně je však odůvodnění koncipováno do tří číslovaných částí – každá z nich má reagovat na dílčí část námítky ve vztahu k té které skupině pozemků.
38. Obecně je vhodné a v praxi i žádoucí, zejména v procesu přípravy územních plánů větších obcí a měst, rozhodnout o námitkách jednoho vlastníka či spoluvlastníků jedním rozhodnutím, je tedy zpravidla žádoucí jeho (jejich) námítky věcně související sloučit a o těchto rozhodnout jedním rozhodnutím.
39. Za situace, kdy spolu však námítky ne zcela věcně souvisí, zejména v situaci, kdy jde o pozemky reálně umístěné jednak v a jednak mimo hranici zastavěného území obce a zároveň jsou v rozdílných plochách řešení, bylo ale vhodnější rozhodnout o každé z námitek samostatným rozhodnutím – zejména v dané skutkové situaci, kdy byly uplatněny celkem 4 námítky a z toho 3 byly uplatněny navrhovatelem a jsou řešeny v nyní projednávané věci (k tomu srov. str. 89 - 102 Textové části Územního plánu obce Slatina nad Úpou).
40. Za nastalé situace bylo o třech námitkách rozhodnuto jedním rozhodnutím, které bylo co do odůvodnění dále členěno do tří částí – každá z nich reagovala na dílčí výrokovou část (de facto tu kterou námítku navrhovatele). Z odůvodnění a jeho částí nyní není zjevné (s ohledem na vnitřní členění), jestli se např. odůvodnění dílčího výroku 1 vztahuje i k odůvodnění dílčího výroku 2. Za nastalé situace tak došlo k rozčlenění odůvodnění na tři dílčí části, které spolu obsahově nesouvisí a samy o sobě (zejména v případě dílčí námítky č. 2) nemohou obstát.
41. Povinností krajského soudu je nazírat na správní rozhodnutí jako na jeden celek, za dané situace však ani touto optikou nejsou vypořádána veškerá navrhovatelem vznesená tvrzení stran jeho jednotlivých pozemků (skupin pozemků) v průběhu pořizování Územního plánu dostatečně.

42. Pokud jde o První skupinu pozemků, tuto tedy odpůrce vymezil jako stabilizovanou plochu dopravní infrastruktury – silniční – DS, ačkoli navrhovatel tvrdil, že jde o veřejně nepřístupnou soukromou účelovou komunikaci se zákazovou značkou vjezdu pro širší veřejnost se špatným technickým stavem. Má jít o soukromou cestu užívanou pouze pro příjezd k vybraným nemovitostem (k těmto svým tvrzením navrhovatel přiložil i řadu podkladů).
43. Pořizovatel Územního plánu se však s touto námitkou vznesenou v průběhu pořizování Územního plánu vypořádal nedostatečně, to vše proto, že obsah odůvodnění zamítavého rozhodnutí o námitce (této její dílčí části) je koncipován tak, jako by v daném případě nešlo o plochu stabilizovanou, ale návrhovou – pořizovatel v zásadě nereaguje na tvrzení navrhovatele stran aktuálního (současného) reálného způsobu užívání uvedených pozemků.
44. Pořizovatel územního plánu nejprve v rozhodnutí o námitce (ve vztahu k První skupině pozemků) vymezuje definici stanovenou Územním plánem pro (stabilizované) plochy dopravní infrastruktury, těmito se rozumí: *„Plochy dopravní infrastruktury - silniční - DS - stabilizované i zastavitelné plochy DS v ř. ú. zahrnují silnice III. třídy, polní cesty vymezené v Plánu společných zařízení dle KoPÚ, místní a účelové komunikace vč. pěších (pokud nejsou zahrnuty do jiných ploch), včetně pozemků, na kterých jsou umístěny součásti komunikací (násypy, zářezy, opěrné zdi, mosty, doprovodná a izolační zeleň apod.) a pozemky staveb dopravních zařízení a dopravního vybavení (vč. parkovišť). V ÚP jsou vymezeny jako plochy stabilizované i zastavitelné“.*
45. A následně uvádí, že: *„Návrh Územního plánu Slatina nad Úpou řeší plochy dopravní infrastruktury jak v zastavěném tak nezastavěném území. Zařazení citovaných pozemků do ploch dopravní infrastruktury je v souladu se způsobem využití území a se způsobem využití navazujících stabilizovaných ploch v území. Toto zařazení rovněž odpovídá zařazení v evidenci katastru nemovitostí, druh pozemku – ostatní plocha, způsob využití – ostatní komunikace. Návrh územního plánu tak sleduje cíle a úkoly územního plánu stanovené zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (stavební zákon), kdy zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území a komplexním řešením účelného využití a uspořádání území sleduje dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů. Řešením a vymezením stabilizovaných ploch dopravy na předmětných pozemcích tak účelně a logicky navazují a propojují plochy dopravní infrastruktury vymezené jak uvnitř obce, tak v území mimo zastavěnou část obce tj. do volné krajiny, plochy dopravní infrastruktury, které mají funkci zajištění přístupu k vymezeným zemědělským plochám – NZ. V konkrétním případě se jedná o návaznost na pozemky p. č. X k. ú. X – dle KN ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha - dle návrhu ÚP Slatina nad Úpou tj. plocha PV – stabilizovaná plocha veřejných prostranství a dále na pozemek p.č. X k.ú. X dle KN ostatní plocha se způsobem využití ostatní komunikace – oba ve vlastnictví Obce Slatina nad Úpou.“*
46. Dále se pořizovatel vypořádává s tvrzeným špatným technickým stavem komunikace – v tom smyslu, že tento není pro územní plánování relevantní a dále se zákazovou dopravní značkou.
47. Ze zamítavého rozhodnutí o dílčí části námitky ve vztahu k První skupině pozemků však není zřejmé, jaký je tedy současný stav v území. Z čeho konkrétně ve vztahu k daným pozemkům pořizovatel Územního plánu vycházel? Proč je ona plocha označena jako stabilizovaná? Pořizovatel se zabývá pouze souvislostmi v území, na co a kde pozemky

dále navazují a proč je potřebné dané napojení stran prostupnosti krajiny, ale není zřejmé, jaký je tedy současný stav První skupiny pozemků – v návaznosti na tvrzení, respektive námitky navrhovatele. Navrhovatel vylučuje, že První skupina pozemků někdy byla užívána veřejně jako komunikace (či obecněji cesta).

48. V návaznosti na námitky navrhovatele není zřejmé, proč spadá První skupina pozemků do výše definované plochy, a to jako plochy stabilizované. Z odůvodnění zamítavého rozhodnutí o námitce neplyne – v návaznosti na tvrzení navrhovatele, čím konkrétně jsou dle pořizovatele Územního plánu pozemky spadající do První skupiny pozemků, to vše v návaznosti na Územním plánem autonomně vymezenou definici Ploch dopravní infrastruktury – silniční – DS (jak je citována výše). Z rozhodnutí o námitce neplyne, zda pozemky spadající do První skupiny pozemků jsou v současnosti považovány (jako stabilizovaná plocha) za silnici III. třídy, polní cesty vymezené v Plánu společných zařízení dle KPÚ, za místní nebo účelové komunikace vč. pěších či pozemky, na kterých jsou umístěny součásti komunikací (náspy, zářezy, opěrné zdi, mosty, doprovodná a izolační zeleň apod.), nebo pozemky staveb dopravních zařízení a dopravního vybavení (vč. parkovišť).
49. Stejně tak navrhovatel ve vztahu k První skupině pozemků rozporoval proporcionalitu jejich zařazení do Ploch dopravní infrastruktury – silniční – DS. Odkázal přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ze kterého je patrné, že je třeba se zabývat také tím, zda odpůrce při přijímání Územního plánu nečinil mezi srovnatelnými pozemky jednotlivých vlastníků neodůvodněné rozdíly co do způsobu jejich využití (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 As 65/2019 – 29, ze dne 18. 4. 2019). Navrhovatel poukázal dokonce na konkrétní pozemky, které jsou rovněž přístupovými cestami k soukromým stavbám, jsou v katastru nemovitostí vedeny obdobně jako ty jeho (druh ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace), avšak jsou zařazeny do ploch BV (bydlení venkovské).
50. S uvedenou velmi konkrétní argumentací se pořizovatel Územního plánu vypořádal tak, že uvedl: „Podatelé námitky jsou toho názoru, že by předmětné pozemky měly být zařazeny do funkce BV, podobně jako je tomu u pozemků p. č. X, X, X a X, které jsou přístupovými cestami k soukromým nemovitostem. K tomu je nutno věst, že skutečně ne všechny přístupové cesty vedené v evidenci KN jako ostatní komunikace byly zahrnuty do funkce PV a DS, z návrhu je však zřejmé, že tato funkce byla jednoznačně přiřazena pozemkům, které se podílejí na prostupnosti území jako takového. Zahrnutím předmětných pozemků podatelů do funkce DS je účelně sledován veřejný zájem na prostupnosti území.“
51. Uvedené vypořádání otázky proporcionality vztahů v území se krajskému soudu jeví až nepřezkoumatelným. Jediným argumentem pro zařazení pozemků navrhovatele do jím sporované plochy je prostupnost území. To je samo o sobě důvodem pro zřízení cesty (k tomu srov. § 3 odst. 5 a § 9 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.), avšak jako argument za nastalé skutkové situace toto krajský soud hodnotí jako nepostačující. Navrhovateli stále není konkrétně zřejmé, proč jeho pozemky byly – na rozdíl od jiných, jím konkrétně uvedených – pojaty do Ploch dopravní infrastruktury (nadto jako plochy stabilizované). Proporcionalitou vztahů v území je k námitce navrhovatele nutné zabývat se zevrubněji a v konkrétních územních souvislostech.
52. Ve vztahu k První skupině pozemků tak lze uzavřít, že rozhodnutí o námitce vznesené v průběhu pořizování Územního plánu nevypořádává dostatečně všechna dílčí tvrzení

navrhovatele, a to zejména stran náležitě zjištěného skutkového stavu a vymezení dané plochy jako stabilizované a stejně tak není dostatečně a náležitě zdůvodněna proporcionalita uspořádání vztahů v území, a to k velmi konkrétním tvrzením v tomto směru ze strany navrhovatele.

53. Není zřejmé z čeho konkrétně (nikoli obecným výčtem) pořizovatel Územního plánu vycházel při vymezení První skupiny pozemků jako stabilizované Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS.
54. Pro úplnost Krajský soud uvádí, že navrhovatel řádně uplatnil námitky v průběhu pořizování Územního plánu stran faktického stavu pozemků zařazených dle jeho názoru do neodpovídající stabilizované plochy (k tomu srov. i např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2017, č. j. 4 As 186/2017 – 41, a ze dne 24. 5. 2018, č. j. 4 As 81/2018 – 57). Pořizovatel totiž musí již v rámci přípravy opatření obecné povahy odpovídajícím způsobem reagovat na zpochybnění skutkových zjištění, z nichž vycházel při zachycení současného stavu území v návrhu územního plánu. Jestliže je vznesená námitka relevantní a podložená, má pořizovatel v zásadě tři možnosti, jak dál postupovat. Za prvé, může dát námitce za pravdu. V takovém případě musí buďto změnit v návrhu územního plánu stávající funkční využití dané plochy, nebo se může pokusit v územním plánu zachovat svůj původní záměr, ovšem v podobě návrhové plochy (např. ji označí jako budoucí plochu dopravní infrastruktury a odůvodní potřebnost navržené změny funkčního využití oproti současnému stavu). Za druhé, v rámci přípravy územního plánu lze doplnit podklady a provést dokazování, kterým pořizovatel námitku vyvrátí a obhájí přesvědčivě svůj závěr o dosavadním způsobu využití dané plochy – což se v nyní posuzované věci nestalo (jak je již opakovaně uvedeno výše). Ačkoliv není obvyklé, aby se v procesu přijímání opatření obecné povahy prováděly důkazy, není to vyloučené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2018, č. j. 4 As 81/2018, bod 33). Za třetí nelze vyloučit ani možnost odkázat dotčenou osobu na příslušné správní řízení, v němž může spor o stávající způsob využití daného pozemku řešit, je-li pro to v procesu přípravy územního plánu časový prostor. V daném případě by se jednalo např. o řízení o existenci veřejné účelové komunikace podle § 142 správního řádu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020, č. j. 6 As 151/2019 – 53).
55. Který z nastíněných postupů je v daném případě nejpřílehavější, není nyní jisté s ohledem na to, že námitka navrhovatele nebyla řádně vypořádána, její důvodností je proto nutné se opětovně zabývat.
56. **Všechny dílčí části návrhového bodu ve vztahu k První skupině pozemků (dílčí návrhové body 1.1., 1.2., 1.3.) jsou tak, s ohledem na výše uvedené, důvodné.**
57. Vše výše uvedené, vyjma problematiky proporcionality, platí i ve vztahu k Pozemku parc. č. X, který sám tvoří druhou ze tří skupin, respektive okruhů pozemků ve vlastnictví a spoluvlastnictví navrhovatele.
58. Rovněž Pozemek parc. č. X je stejně jako První skupina pozemků v Územním plánu obce Slatina nad Úpou vymezen jako stabilizovaná plocha „Plochy dopravní infrastruktury – silniční - DS“. Navrhovatel však v námitkách vznášených v průběhu pořizování Územního plánu tvrdil a fotografiemi dokládal, že fakticky se jedná o ornou půdu a pozemek nesplňuje parametry pro žádný druh komunikace či cokoli jiného, co spadá pod definici vymezené plochy DS, jak je již citována výše. Ke svým tvrzením stran nesprávného zjištění skutkového stavu ve vztahu k Pozemku parc. č. X navrhovatel již

k námitkám vznášeným v průběhu pořizování Územního plánu přikládal listinné důkazy, a to fotografie zachycující vývoj mezi rokem 2014 a 2020, plán polyfunkční kostry, výpis z veřejného registru půdy a technickou zprávu KPÚ.

59. Žádná z dokládaných listin není v odůvodnění zamítavého rozhodnutí o námitce – v části vztahující se k zamítnutí dílčí námitky (ani v rozhodnutí jako celku) - ve vztahu k nyní posuzovanému pozemku, zmíněna. První část odůvodnění vztahující se k této části námitky (na tomto místě krajský soud znovu připomíná, že pořizovatelem Územního plánu jsou dílčí tři námitky vypořádávány jedním rozhodnutím) opět obecně rekapituluje definici Plochy dopravní infrastruktury – silniční – DS, jak je vymezena v Územním plánu a následně tuto obecně zasazuje do souvislosti stran cílů a účelu územního plánování (obdobně jako v případě odůvodnění vztahujícího se k První skupině pozemků).
60. Pořizovatel Územního plánu následně deklaruje, že při vymezení Pozemku parc. č. X vycházel z podkladů Komplexních pozemkových úprav v území a dále z informací získaných průzkumem na místě a náhledem do mapových podkladů ortofotomapy – kde byla zjištěna zřetelně viditelná cesta. V další části odůvodnění uvádí, že Pozemek parc. č. X nebyl součástí KPÚ.
61. Uvedené odůvodnění zcela opomíjí navrhovatelem dokládané listiny a s těmito se nikterak nevypořádává stran zachycení reálného stavu. Nadto je odůvodnění rozhodnutí o námitce v této části částečně vnitřně rozporné, neboť jako podklad nejprve uvádí KPÚ a následně je vylučuje s tím, že pozemek nebyl jejich součástí.
62. V daném případě je nejvíce zřejmé, jaké praktické a negativní dopady v tuto chvíli představuje jedno společné rozhodnutí o všech třech námitkách navrhovatele vznesených v průběhu pořizování Územního plánu, neboť odůvodnění vztahující se k dílčí námitce č. 2 je nepřezkoumatelné, protože samo o sobě, ale ani v kontextu s odůvodněním zbylým, nereaguje na tvrzení a podklady navrhovatele.
63. **Všechny dílčí části návrhového bodu ve vztahu k Pozemku parc. č. X (dílčí návrhové body 2.1., 2.2.) jsou tak, s ohledem na výše uvedené, rovněž důvodné.**
64. Spíše pro doplnění ve vztahu ke všemu dosud výše uvedenému, tedy k návrhovým bodům 1 a 2 a jejich dílčí částem, krajský soud připomíná, že pokud jde o požadavky na kvalitu rozhodnutí o námitkách vznesených v procesu pořizování územního plánu vlastníky pozemků, tyto vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 11. 2007, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publik. pod č. 2266/2011 Sb. NSS. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že na odůvodnění rozhodnutí o námitkách lze klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí, tj. musí z něj být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.
65. V této souvislosti nicméně krajský soud neopomíná ani závěr obsažený v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, že „*Požadavky (...) vůči zastupitelstvu obce, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami vlastníka pozemku uplatněnými proti územnímu plánu, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky jsou výrazem přepjatého formalismu.*“, jakož i Nejvyšším správním soudem

zastávaný názor, že míra konkrétnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách je závislá i na velikosti dané obce (viz rozsudek ze dne 26. 2. 2014, č. j. 6 AOs 2/2013-95).

66. Výše uvedeným požadavkům na vypořádání námitek navrhovatele – ve vztahu k První skupině pozemků a Pozemku parc. č. X – však pořizovatel, respektive odpůrce nedostál. Bez ohledu na velikost obce je nutné bez výjimky trvat na tom, že je v rozhodnutí o námitce navrhovatele nutné vypořádat jím uvedená tvrzení a stejně tak se vypořádat s listinami (důkazy), které předkládá – a to i za situace, kdy některé z nich nemusejí být pro danou věc zcela relevantní (v takovém případě postačí pouze obecnější argumentace v tomto směru). Není však možné bez dalšího opomenout, z jakých konkrétních podkladů pořizovatel při vymezení těch kterých ploch jako stabilizovaných vycházel, v čem spatřoval důvody jejich podřazení pod tu kterou plochu funkčního využití (dle jejího vydefinování v územním plánu) a proč. To vše v širších územních souvislostech v případě, kdy navrhovatel rozporoval rovněž proporcionalitu daného řešení a poukazoval na jiné konkrétní pozemky a „nespravedlnost“ vymezení ploch u těch svých.
67. Konečně poslední skupinu pozemků tvoří pozemky parc. č. X a X v k. ú. X a tyto jsou zařazeny do plochy využití: „Plochy smíšené nezastavěného území - NF“. Ve vztahu k těmto byl navrhovatelem uplatněn **návrhový bod č. 3**.
68. V tomto případě však krajský soud považuje za nutné kvalitu argumentace vznesenou ve třetím návrhovém bodě odlišit od té, která byla v návrhu uplatněna v prvních dvou případech.
69. Krajský soud předně připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor, že: „[S]myslem uvedení žalobních bodů § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby.... míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“
70. Uvedené závěry lze bez dalšího vztáhnout na řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s.
71. V nyní posledně posuzovaném návrhovém bodě navrhovatel tvrdí – v obecné rovině obdobně jako v prvních dvou případech – že pořizovatel Územního plánu nesprávně zjistil skutkový stav i ve vztahu k Třetí skupině pozemků. V tomto směru ale dále nikterak konkrétně neargumentuje (jako v případě prvních dvou skupin). Neuvádí a nedokládá, jak jinak konkrétně mají být, respektive jsou tyto pozemky užívány reálně a rozdílně od jejich vymezení v Územním plánu. Co konkrétně bylo v tomto směru s ohledem na dikci § 3 správního řádu neúplně či nepřesně zjištěno navrhovatel netvrdí (a nedokládá).

72. Nadto pořizovatel Územního plánu v tomto dílčím případě vypořádává (obdobně obecnou) námitku navrhovatele v odůvodnění zamítavého rozhodnutí o námitce odpovídajícím způsobem (k tomu srov. první odstavec pod bodem 3. v odůvodnění rozhodnutí o námitce na str. 95 Textové části Územního plánu). Ve vztahu k této skupině pozemků je v uváděné pasáži konkrétně uvedeno: „*V návrhu územního plánu Slatina nad Úpou jsou pozemky p.p.č. X a X k.ú. X definovány jako stabilizované plochy smíšené nezastavěného území – NS. Podle textové části návrhu územního plánu se jedná o plochy nezastavěného území s plánovanými protierozními opatřeními a vyšším zastoupením krajinné zeleně a přírodních složek. V návrhu Územního plánu Slatina nad Úpou jsou tak vymezeny plochy krajinné zeleně, v tomto případě vytváří souvislý pás funkce „NS“ množina pozemků a to včetně p.p.č. X a X k.ú. X podél pozemků silniční infrastruktury „DS“ ve volné krajině - tedy mimo zastavěné území obce. Návrh územního plánu vycházel také z podkladů Komplexních pozemkových úprav, kde území vyhodnotil s potřebou zastoupení protierozní funkce. Řešením je také naplňována jedna z podmínek obecně formulovaných Republikových priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území ze schválené Politiky územního rozvoje ČR - zejména bodu 25 - Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potencionálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze, sucho atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod.*“
73. Navrhovatel třetím návrhovým bodem – stran zařazení Třetí skupiny pozemků do jim dané plochy - de facto rozporuje pouze skutečnost, že na uvedené pozemky nejsou z důvodu absence mostků zajištěny přístupy. To však samo o sobě nehraje pro zařazení pozemků do té které plochy funkčního využití žádnou roli.
74. Tomuto tvrzení se pořizovatel Územního plánu v odůvodnění rozhodnutí o námitce rovněž věnoval, neboť uvedl, že: „*Územní plán má za úkol řešit koncepci v území a svým návrhem nezabráňuje využívání pozemků jako zemědělských ploch. Rovněž tak není cílem a úkolem územního plánu řešit stavby či dílčí části řešení staveb mostků a technické zabezpečení přístupu a příjezdu na jednotlivé pozemky. Územní plán navrhuje koncepční řešení a návaznosti využití ploch a stanovení podmínek s rozdílným způsobem využití území.*“
75. Výše citovaným tvrzením pořizovatele Územního plánu je tak vypořádána celá problematika absence mostků či dalších napojení na uvedené pozemky stran relevance tohoto tvrzení v procesu pořizování Územního plánu.
76. Není pravdou, jak se snaží uvádět navrhovatel, že by problematika přístupových cest na pozemky byla v jednotlivých částech (bodech) odůvodnění zamítavého rozhodnutí o námitce řešena jinak. V odůvodnění rozhodnutí o druhé námitce (druhé části námítky) je argumentováno zajištěním nezbytné funkce přístupu k *plochám*, nikoli pozemkům.
77. S tím, že navrhovatel tvrdí pouze obecně, že se pořizovatel Územního plánu (potažmo odpůrce) nezabýval reálným stavem v území, je spojena i skutečnost, že navrhovatel sám navrhuje zařadit tyto pozemky do ploch zemědělských (k tomu srov. znění jeho námítky vznesené v průběhu pořizování Územního plánu). Důvodem pro to však je neexistence přístupových mostků, jak je již uvedeno shora.
78. Stejně tak krajský soud nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že je ke stejným pozemkům přistupováno jinak a konkrétně poukazuje na pozemek parc. č. X, který dle KPÚ vznikl

ve stejné lokalitě rovněž jako protierozní pás, avšak do Územního plánu takto přebrán nebyl.

79. Na uvedenou skutečnost si však navrhovatel následně sám odpovídá, neboť uvádí, že tento protierozní pás již v současné době neexistuje (nebyl proto takto převzat do Územního plánu). Ve vztahu ke svým pozemkům naopak navrhovatel nic podobného netvrdí.
80. Krajský soud tak v případě třetího návrhového bodu dospěl k závěru o jeho nedůvodnosti, zejména s ohledem na jeho přílišnou obecnost. V mezích obecnosti byla vypořádána rovněž ve vztahu k Třetí skupině pozemků vznesená námitka v průběhu pořizování Územního plánu a obdobně i nyní krajský soud obecně vypořádává místy až těžce uchopitelnou žalobní argumentaci navrhovatele.
81. S ohledem na výše uvedené krajský soud dospěl k závěru o tom, že návrh je co do vymezení pozemků v prvních dvou skupinách důvodný, jak je uvedeno výše, a proto v této části Územní plán obce Slatina nad Úpou zrušil s účinností ke dni právní moci tohoto rozsudku. Ve zbylé části, tj. co do vymezení Třetí skupiny pozemků, byl návrh na zrušení Územního plánu jako nedůvodný zamítnut. To vše s ohledem na dikci § 101d odst. 2 s. ř. s.
82. V případě dalšího procesního postupu je bezvýhradně nutné trvat na podrobném vypořádání námitek navrhovatele stran náležitého zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu – postupem nastíněným v předmětném rozhodnutí v odstavci č. 54. A to ve vztahu k veškerým tvrzením navrhovatele a jím doloženým listinám.
83. Obdobné platí v případě První skupiny pozemků ve vztahu k námitce navrhovatele stran proporcionality přijatého řešení.
84. To vše aby bylo zřejmé, proč pozemky navrhovatele byly – na rozdíl od jiných, jím konkrétně uvedených – pojaty do Ploch dopravní infrastruktury (nadto jako plochy stabilizované). Proporcionalitou vztahů v území je k námitce navrhovatele nutné zabývat se zevrubněji a v konkrétních územních souvislostech.

V. Náklady řízení

85. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel byl ve věci návrhu na zrušení části Územního plánu obce Slatina nad Úpou úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto se skládají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč a náhrady nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož
odměna vychází z vyhlášky
č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).
86. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 6 200 Kč (tj. za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu ve věci samé). Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce navrhovatele ve výši 2 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem tři účelně vynaložené výdaje zástupce navrhovatele, tj. 600 Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad při základu daně 6 800 v celkové výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 13 228 Kč. Krajský soud

uložil vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce navrhovatele, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. srpna 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu